

①

שמעון - געזע"ה - היסטו

2 איל'ס יש בפרלג'נו:

= וגבא אל מאפני ע'... ויבאו אל פניהם = (ט', כ"ד)

= וגבא אל מאפני ה'... זפני ה' = (א', י"ב)

כדי להבין מה בין אל לאל, מה בין קרבן לקרבן, ומה היקף של פרה שאנו עם קוראים הלש, סיפור:

היה לו בקופה קשה בתולדות היסטוריה ארה"ג. השנים היו לעומת מאמץ וי"טנס - והכלל הפנימי היו מאוקור ג'ורג - במאמץ הפדר בין היזורים היך והדמ'ף. לצורך הצע'ר - מוח גיוס חובה ומוח הסטטיסטיקה של סז הרואים זיום גטיא הקו(פליק) ומאמץ תי"ס אמריקאיים נוספים פזיז'ס - הגח'רה לא היה קלה.

הרבה ברמו אל המצינה - לקנדי, לשווייה, - אלף קטן אל ארצה, מל'ן היהודים. אלף בקטל וקבלו צה"ה דבור התימוזים שלהם, ומלף גוי"ס, שרמ אל מארצתם ו/או לנשארן גתי"ס או שלא.

גיבור ~~הפרט~~ היסטור שלן - נקרא לא יעקב - רצה לזמוז רבואה והצליח לזמוז אל היזוס שלו. גרבו הל'ים והוא סיים בהצלחה את תימוזיו. מך כז', הוא גם למד להיות מנהל - ולמנהל המומחה שאצלו הוא למד, יעקב נבקש לזמוז כק יזמים יהודים והסכים לשלוחה הזו.

לזמוז סיום התימוזים שלו כאלו הוא אלג שאולי תמוזיו היזוס שכתו ~~ל~~ מעני, הוא קבל צו גיוס - אך לא זוי"טנס אלא למפקדת NATO באיבורה - בקרמניה, לא פתוח. למרוג הסג'מאנו ~~ל~~ מקרמניה וכל ההיסטוריה השייכת לה - לעמ' וי"טנס, הוא לא אה המשימה כקרה מה.

למן - מה, אחרי שהוא הגיע, הוא קיבל בקשה מאגד החיים
 של אגודת ברית-מיליון דה הירך - הנוצרי שלו. יצחק כבר הספיק
 לעלות כמות בריתות החיים והוציאם לשם ונענה לבקשתו של
 החיים - לפני - כן אפילו לא יצד שהוא יהודי.

חוק-כ"י אסופ"ו, וקצת התקשור כיוון שחמו של אולג ח"ח
 היה ראל המטה של המפקדה, החיל שלנו, יצחק, שכתב לעסאוול אג
 (השאלה היסודית ג'וגר - האם היה ית'נוף הוא גככ"א יהודי).

הגיד היום המיוחד - יצחק הגיד לג'ג-החולים שבו היה צריך
 לעלות את הברית וכבר ראה האורחים המושגים למי'ע'ם - מלצו
 היצור של NATO גאולתה מפקדה. הוא ניגש לסבא של הית'נוף
 - אמו מפקד - למד את יצו של יצחק עד כ"י כן שיצחק לא
 יצד אם הוא יצליח למהול את הילד.

אך לא באת ה'גה בע"גו של יצחק, מאמר, הוא נזכר
 לעסאוול את של אמו של הית'נוף - Maria - ענו לו. והוא ה'א
 ה'ג'רה - לא, ה'גה ה'ת'לבה.

'יצחק נרדט ונרדט ווא יצד מה לעל. הוא הרגיל
 מחו"ב לשמור את השלדה שהוא נשגד לה שני לפני - כן. הוא
 החליט לזשג לאמו מפקד - סבי הית'נוף - ולשאלו אלו שלאה
 עפרון'ג.

= תג'ד'י "לא יצחק, "אם אתה הגטאג לעלמג מלבו בלם
 ונצרו נסגור 'לג'מו חך להפך בג'טה לו, מה אתה ה'ת' עושה?
 מא'צן אילו היה אומר לא - סומר, שם, גו מ'קים, יג'ד שהוא צ'לא
 יכול לחיות את הית'נוף, הוא יג'ש את כל הנאסמים - הודי היצד
 הסבא המפקד, וראש' הצמרה של מפקד סדמ - ולא צרוש צמיון
 רב חנ'גין ש'ש - מהר הוא ימצא את עצמו ג'ונג'אים של ו"ס'ג
 ו'י יוצד מה י'רמל א"כ.

= לא יוצד מה ה"ג' עושה, ענה המפקד, "אך אני אולג
לצרכים להיות נאלצים למילה שלנו. נאמרו מלא הכל. =

= אזי, "אמר יעקב, = אינני יכול לנהול את היגיון, כיוון שהוא
אינו ~~הוא~~ 'הוא' =, והסביר לסבא שההלכה קולעת שהיה צריך
נקבעה על-פ' איתנו של הולד. ^{אז"ל} ~~הסביר~~ את השבוע שהוא נאלג.

ברכה המומה, אך הסבא הגויחה עם אג' ^{הנסד} -
ותוך במהרה וברג' לא היגה. אתו ג"ל והקבור שלנו כאה את עג'צו נאצ קספק ומ'כה
ל נמז מצו נא'וס שלו לוי"טאנס. הוא אלמנ ק'בא 13- אג' בחברה לארה"ג לבס'ס קרוק
לג'ג שלו.
וכל זה כיוון שהוא עלה את מצוה ה'.

גברל נ'צב'ס אלן קוה'א'ס :

= ואלמדו כל הקו"ם --- הכרובה בספר הלוה =
(כ"ט, כג' - כו')

ומה אומר לנו התורה :

גברל'נו = ו'אמר משה זה הלכך אשר צוה ה' געלו =

וגברל פרה: = זאג מוקף התורה אלג צווה ה' =
(כ"ט, 6)

מלה' (4)

יהי רצון שתמיד מלגרים אלה ולתוכה לק'וס לנו לכתוב
גברל גתוקות" גג"א.

לג'ג שלו

(4) שלח' - תש"ה - תצ"ה
נתחנן: דמ' 432 :הפואר פפרטיוג התורה

הא'ג' בלטר אלטר שלג'א גלס פקנו בלל ח'דוסי הר"ם :
עיקר נפילתם של נצב ואג'ו (נ"א) ה'גה * א ללל אה
אלר לא נבלו :

= עיקר עש"ה הלטה הוא גכח ה'צ"ו. וכו זלאלה טבל הכיווג.
הרי נ"א נ"ו גצנ"י דולס וה"ז אהם כיווג, יחז"ם וסולות
דמלטיהם. אלפי"כן, מלפ שלל ציוה אהם, נלנשו.
ק"י וואר, מ'צה סובה.
החק"ים אללל אה צווי וקורו, אל-א-פ' אלנו יולל פואם,
אלוב פבל הכיווג. =

נכאה ל' ב' לו כיווג התורה קאוורה אהר' - כן:
[... ה'גה * אלר צוה ה' אלסוג" - פולל "ב"]
ו'אמר מלפ לוי ה'גה אלר צוה ה' גללו,
ו'קא אלכס כבור ה' = ט', 6

כל המפרטים תתלים: ←

מה הוא ה'גה ה'גה?
ה'א לא נלכר כאן שם צבור?
* אולס התורה למל'דה אנו טאן כלל צנו ו'סוד' ואוהר:
לוי ה'גה:

כה צ'קרו של הקב"ה: אלר ציוה ה' גללו.
רק אלר צוה.
לא פאוג ולא יגרי.

אהרון צ"ת אצו כה, אל-כן יצוה אלט מלפנ' הלש,
ואכלה אה הקרבן. אולס נ"א לא למלו, אל-כן, יצוה
אל ואכלה אהם.

שאלו (תשנ"ו)
קנקור
אפרטיג
התורה:

כ"ד
כ"ה

= וישלם אהרון את יצון אל הלם וברכס,
ויקרא יעדלגה הח"א וקדושה והשלמים.
ויגזר משה ואהרון אלם אלוהי מודק ויגלו
ויברכו את הלם דבר ויקרא כבוד-ה' אלם כל הלם =

כ"ה

למה נכנס משה למ אהרון ?

צ"ל, כיון שמה אהרון שקדבו כל הקורבנות
ונגלו כל המעשים, ולא ירצה שבינה זיטבול, ה"ה
לצט"ל מלמה:

יוצא אן לכ"ס הק"ה אל' (אל משה העזר),
(ובלגיו) לא ירצה שבינה זיטבול.
אמר לו משה - משה אל, כך דל"ג ז', לנכנסת
ונג"לג'. מ"ז נכנס משה ממו ובקשו רמגים,
וירצו שבינו זיטבול.

ס'ור: לקח סוב, ויקרא, אלם, - - -
צ"ז
